

De Pentax Papilio

In 2004 werd de Pentax Papilio gepresenteerd bij de Fotokina in Keulen. In enkele natuur/fotovakbladen stond een vermelding. Een klein jaar later lag er een demo-exemplaar bij de vogeldagen in Almere.

Meteen verliefd, maar ja, heb al een kijker.

Bij een bijzondere gelegenheid kreeg ik hem van de familie. Na ruim een jaar gebruikerservaring: enthousiast.

De Papilio is lekker licht, maar beter te hanteren dan een compactkijker. Het scheidend vermogen is zo goed, dat je hem ook voor het traditionele veldwerk kunt gebruiken.

Maar het speciale zit hem in de minimale scherpstelling.

De kijker heeft een soort 'voorrui' waarachter je de objectieven kunt zien bewegen en 'loensen' wanneer je op de 50 cm instelt. Voor het praktische werk is het prettig om eerst gemakkelijk te gaan zitten, dichtbij het object en dan de kijker rustig in te stellen. De scherptediepte blijkt dan mee te vallen. In ieder geval voldoende om de belangrijkste kenmerken van vlinder of libel goed te kunnen bestuderen.

Met name voor de libellenwaarneming bewijst de Papilio zijn bruikbaarheid: de 'BARcode' op het achterlief is goed te bestuderen.

Een prettige gebruiksmogelijkheid binnen is nog: je kunt hem ook goed gebruiken in musea om details van schilderijen te bestuderen. Speciaal, wanneer het druk is en je tussen de hoofden door nog wat wilt zien. Maar je moet dan soms wel aan suppoosten uitleggen, dat het geen camera is.

Via Google Pentax Papilio zijn alle technische gegevens makkelijk op te zoeken.

Jaap van de Word